

— Христосъ възкресе! — извика майката.

— Отъ где познавашъ, мамичко? — запитаха децата,

— По веселия гласъ на камбанитѣ, отвърна майката.

— Христосъ възкресе! — обади се и бащата и разцѣлува децата! После бързо излѣзе. Следъ малко се върна съ нѣколко пръчки, които току-що бѣ отрѣзълъ отъ дивата лоза.

— Защо ти сж тия пръчки, татко? — гракнаха малкитѣ срещу него.

— Преди да отговѣмъ, ще се конкаме деца. Въ черкова не отидохме и вино нѣмаме, но виното става отъ гроздето, а то се храни отъ тоя сокъ на лозата. И той показа капчицитѣ, що блестѣха тамъ, гдето ножчето му бѣ отрѣзало лозовитѣ пръчки.

Всѣкой взе по една отъ тѣхъ и близна показалата се капчица. Децата се спустнаха къмъ кринчето съ боядисанитѣ яйца. Взеха избранитѣ „борци“ и почнаха да се чукатъ. Баща имъ извади изъ джоба си нѣщо увито въ книжка. Той я разви и подаде на малкитѣ по едно шекерено пѣтленце, които бѣ купилъ въ града.

Кандилцето прашѣше предъ иконостаса и освѣтляваше образа на благия Христосъ, който благославяше тоя беденъ, но щастливъ домъ.

Хр. Спасовски

МАЙКАТА НА ЮДА

Христосъ стоеше мълчаливъ и кротъкъ. Тълпата Му надѣна багреница, а на главата — тръненъ вѣнецъ. Шиповетѣ се бѣха забили въ мраморното Му чело и по бледитѣ Му бузи струеха тънки струйки кръвъ.

Камшицитѣ на стражитѣ засвистѣха върху Него и Го поведоха къмъ Голгота. Той носѣше тежъкъ дървенъ кръстъ на рамо и едва пристѣпваше по прашния пѣтъ. Отъ дветѣ Му страни тълпата хвърляше